

Ändamålsenlig och effektiv organisation

– konsekvensbedömning

Till stöd för behandlingen inom organisationen har tre alternativa modeller för organisering utarbetats, och om dem har separata konsekvensbedömningar gjorts.

I det här dokumentet granskas och analyseras modellernas konsekvenser. Målet är att säkerställa att de valda lösningarna stöder de strategiska målen, att de är likvärdiga och att de förbättrar verksamhetens kvalitet och effektivitet.

Vi inbjuder alla att dela åsikter om konsekvenserna av organiseringsmodellerna och om hur modellerna bäst svarar mot målen i verksamhetsstrategin och de föränderliga hjälpbehoven.

IFRC:s anvisningar införs i organisations- strukturen

Stadgarna ska säkerställa att den nationella föreningen fattar beslut, agerar och kommunicerar enhetligt.

Krav

Stadgarna ska tydligt definiera roller och ansvar mellan den nationella föreningens olika nivåer.

Den nationella föreningen leds av ett centraliserat organ.

Till centraliserade uppgifter hör åtminstone:

- tryggnad av den nationella föreningens enhetliga funktionsförmåga, inklusive iakttagande av grundprinciperna och korrekt användning av emblemet
- kontakterna till statsförvaltningen
- internationella relationer, inklusive kontakter och avtal med Rödakors- och Rödahalvmånerörelsens övriga delar
- riktlinjer och policyramar (till exempel ekonomi, personal, frivilligverksamhet samt kravenlighet och etiskhet) samt riskhantering
- samordning av nationella program för att säkerställa att resurserna inriktas i enlighet med de humanitära behoven och att verksamheten är enhetlig
- övergripande styrning, övervakning och ansvarsskyldighet gällande ekonomin, inklusive budgetering, bokslut och revision på koncernnivå
- disciplinärt förfarande och lösning av tvister, då saker inte kan lösas på lokal nivå.

Källa: Standard 5.2, Guidance for National Society Statutes 2018, IFRC

Tvåstegsmodell

Verksamheten grundar sig på lokala avdelningar, som direkt svarar mot det egna områdets hjälpbehov. Beslutsfattande, resursanvändning och verksamhetsplanering sker lokalt utan mellannivåer eller regional förvaltning. Avdelningarna kan fatta snabba beslut och reagera smidigt i föränderliga situationer.

Det nationella stödet och den nationella styrningen säkerställer kvalitet och likvärdighet, men begränsar inte lokal tillämpning. Personalresursen decentraliseras kraftigt, så att den är så nära avdelningarna som möjligt.

Beredskapsområdesmodell

Vi övergår från distriktsorganisationer till mera omfattande områdesmodeller, som byggs upp så att de följer samarbetsområdena för den samhälleliga beredskapen (YTA-områden). Områdena stöder avdelningarna och allokera resurser inom området. De anställda inom området samordnar krisberedskap, utbildning och resurstilldelning samt fungerar i samarbete med myndigheterna.

Anställda finns på olika håll i området, så att stödet till avdelningarna är täckande. Modellen gör förvaltningen lättare och överför personalresurser delvis till generiskt avdelningsstöd. Beredskapsrollen som stöder myndigheterna framhävs och områdets frivilliga kan delta i omfattande operationer.

Nuvarande modell i utveckling

Den nuvarande distriktsmodellen preciseras så att distriktens gränser bättre följer välfärdsområdenas gränser. Samtidigt söker vi sätt för att möjliggöra ändamålsenlig användning av personalen över organisationsenhetsgränserna. Vi främjar gemensamma stödtjänster och centraliserar digitala system.

De anställda i distrikten erbjuder på området utbildning, kunskande och resurser till avdelningarna och möjliggör mera omfattande gemenskap och nätverksbygge. De lokala avdelningarna fungerar fortsättningsvis i främsta linjen för hjälpen, men stödet som distrikten erbjuder säkerställer likvärdighet och kvalitet.

Tvåstegsmodell

Utmärkande för tvåstegsmodellen

- De lokala enheterna stärks
- Mellannivåerna förenklas eller avlägsnas
- Beslutsfattandet decentraliseras enligt lokala behov

Modellens styrkor och svagheter:

Snabba reaktioner lokalt

Stark känsla av ägarskap

Kvalitet och likvärdighet varierar

Den nationella samordningen blir starkare

Vad skulle förändras i tvåstegsmodellen?

Modellens centrala drag:

Självständiga lokala enheter
Nationellt stöd och nationell styrning

Förändringar för de hjälpbehövande:

Hjälp fås snabbare
Lokal kompetens och smidigt reagerande framhävs

Förändringar i frivilligverksamheten:

Frivilligverksamheten blir mera självstyrande
Aktionsgrupper bildas enligt behov

Förändringar i personalens ställning och verksamhet:

De anställda övergår huvudsakligen till avdelningar
Personalen finns under ett FO-nummer

Förändringar i ledningssystemet:

Ledarskapet blir mera rätlinjigt
Förvaltningen minskar

Ekonomiska konsekvenser

Resursbehovet kan minska
Resurseffektiviteten ökar

Beredskaps- områdesmodell

Utmärkande för beredskapsområdesmodellen

- Verksamheten förankras i beredskapsstrukturerna
- Områdeshelheterna växer
- Ledning och styrning blir tydligare i krissituationer

Modellens styrkor och svagheter:

Snabbhet och samordning i kriser

Smidig användning av resurserna

Skalbarheten ökar

Avstånd till vardagligt hjälparbete

Frivilligverksamheten behöver starkt stöd

Vad skulle förändras i beredskapsområdesmodellen?

Modellens centrala drag:

Områdesorganisationer som baserar sig på samhälleliga beredskapsstrukturer
Områdesteam stöder verksamheten

Förändringar för de hjälpbehövande:

Effektivare inriktning av hjälpen
Smidigare användning av resurserna

Förändringar i frivilligverksamheten:

Större områden och avdelningar
Centraliserad ledning
Frigör resurser för lokalt stöd till frivilliga

Förändringar i personalens ställning och verksamhet:

Arbetsgemenskaperna växer, arbetsbeskrivningarna blir tydligare
Personalprofilerna förändras
Beslutsfattande och förvaltning underlättas

Förändringar i ledningssystemet:

Avdelningarna får stöd av områdesvisa kompetenscenter
Ledningsfokus flyttas till kärnuppgiften

Ekonomiska konsekvenser:

Inriktningen av resurser effektiveras
Likvärdigheten ökar

Nuvarande modell i utveckling

Utmärkande för nuvarande modell i utveckling

- Den nuvarande strukturen utvecklas, så att den bättre motsvarar välfärdsområdena
- Den lokala verksamheten bibehålls och det regionala stödet stärks
- Verksamhetssätt och stödtjänster förenhetligas stegvis

Modellens styrkor och svagheter:

Kontinuitet och välkändhet stöder verkställandet
Rimliga förändringskostnader och hanterbara risker

Reaktionsförmågan för snabbt föränderliga situationer är begränsad

Strukturens förändringsförmåga är långsam i förhållande till omvärlden

Verkningsfullhet och krisförmåga förstärks långsamt

Vad skulle förändras i nuvarande modell i utveckling?

Modellens centrala drag:

Den nuvarande strukturen preciseras, så att den bättre motsvarar välfärdsområdena

Förändringar för de hjälpbehövande:

Hjälpens jämna kvalitet och likvärdighet stärks genom att utveckla verksamhetssätt och digitala lösningar

Förändringar i frivilligverksamheten:

Den lokala verksamheten bibehålls
Det regionala stödet stärks

Förändringar i personalens ställning och verksamhet:

Personalens rörlighet och kompetensdelning ökar
Enhetligare stödtjänster

Förändringar i ledningssystemet:

Verkställandet är realistiskt och riskerna hanterbara

Ekonomiska konsekvenser

Rimliga förändringskostnader
Effektivare resursanvändning

Hurudana inverkningar skulle de olika verksamhetsmodellerna ha?

Infallsvinkel	Tvåstegsmodell	Beredskapsområdesmodell	Nuvarande modell i utveckling
Samhället	Betonar det lokala beslutsfattandet, men kräver stark nationell samordning, likvärdighet och gemensam reaktionsförmåga.	Stärker positionen som en del av myndigheternas beredskapssystem. Förbättrar krisberedskapen, men kan fjärmars från det vardagliga hjälparbetet.	Ökar likvärdighet och kontinuitet i den nuvarande strukturen. Bibehåller förtroendet, men räcker inte ensam till att svara mot snabbt föränderliga kriser.
Lokalsamhällellens verksamhet och strukturer	Stärker det lokala självstyret, men kompetens- och resursskillnaderna bör jämnas ut, för verksamheten kan splittras.	Möjliggör en jämnare kvalitet, skalbarhet, bättre utbildning och inriktning av resurser.	Stöder samarbete och kompetensdelning i området utan att det lokala ägarskapet försvagas. Förändringen kan dock förbli ofullständig.
Individerna och vardagen	Hjälpen kan komma i gång snabbt på en del områden, men för att säkerställa hjälpens kvalitet och tillgänglighet krävs stark samordning.	I krissituationer är hjälpen snabb och effektiv. I vardagen möjliggörs tillgången till hjälp av ett förebyggande och smidigt stöd.	Lågtröskelhjälpen bibehålls stark. Beaktande av nya behov kräver satsningar i synnerhet på digitala lösningar.
Förändringsförmåga och förtroende	Baserar sig på stark lokal identitet, men förtroende och funktionalitet varierar områdesvis och en gemensam riktning bör stärkas.	Motsvarar myndigheternas förväntningar och ökar förtroendet vid kriser. Orsakar förändringar bland frivilliga och personal.	Upplevs som trygg och realistisk. Risker är att en alltför liten förändring senare leder till en tvungen större reform.